

สรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 สรุป

วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก็เพื่อสร้างแบบจำลองทางด้านอุปทานและอุปสงค์ด้านลิแกไนต์ในประเทศไทย โดยศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดอุปทานและอุปสงค์ของด้านลิแกไนต์ และวิเคราะห์ผลอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของ Explanatory Variable ซึ่งการศึกษาทำให้สามารถสรุปได้ดังนี้

7.1.1 ด้านอุปทาน

(1) อุปทานของลิแกไนต์ในการผลิตกระแสไฟฟ้า จากการศึกษาทำให้ได้ทราบว่าราคาลิแกไนต์ไม่ได้เป็นตัวกำหนดให้เกิดอุปทาน แต่ขึ้นอยู่กับนโยบายการผลิตกระแสไฟฟ้า และการวางแผนการผลิตลิแกไนต์จะขึ้นอยู่กับความต้องการลิแกไนต์ของแต่ละโรงไฟฟ้า ทำให้อุปทานของลิแกไนต์ในการผลิตกระแสไฟฟ้าขึ้นอยู่กับจำนวนการเปิดหน้าดิน (OE) และการใช้งานของเครื่องจักรที่ใช้ในการเปิดหน้าดิน (KDE)

(2) อุปทานของลิแกไนต์ในภาคอุตสาหกรรม จากการศึกษาพบว่า ราคาลิแกไนต์ในภาคอุตสาหกรรมไม่ได้เป็นตัวกำหนดอุปทานของลิแกไนต์ในภาคอุตสาหกรรมโดยตรง แต่ราคาที่เป็นตัวกำหนดจะเป็นราคาเปรียบเทียบระหว่างราคากำหนดหน้าเข้ากับราคาลิแกไนต์ในประเทศ (PML) นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับจำนวนแรงงานและการเปิดหน้าดินของแต่ละเหมือง (OI) ด้วย

7.1.2 ด้านอุปสงค์

(1) อุปสงค์ของลิแกไนต์ในการผลิตกระแสไฟฟ้า จากการศึกษาพบว่า ภาคการผลิตกระแสไฟฟ้าเป็นภาคเดียวเท่านั้น ที่ต้องมีการสำรองลิแกไนต์ไว้ใช้และเป็นภาคเดียวที่ราคาลิแกไนต์ (PLE) จะเป็นตัวกำหนดอุปสงค์ของลิแกไนต์ในภาคนี้ ทั้งนี้ราคาลิแกไนต์จะมาจากต้นทุน

การผลิตหรือต้นทุนการทำเหมือง นอกจากนี้ตัวกำหนดอุปสงค์ที่สำคัญในภาคนี้ก็คือจำนวนโรงไฟฟ้าหรือการขยายการผลิตไฟฟ้าที่ใช้ลิแกนด์ (GWHL) และหลังจากทำการศึกษาค่าต่อไป พบว่าหากการวางแผนการใช้ลิแกนด์ในการผลิตกระแสไฟฟ้า โดยคำนึงถึงราคาเปรียบเทียบระหว่างก๊าซธรรมชาติและราคาลิแกนด์แล้ว จะมีผลทำให้อุปสงค์ของการใช้ถ่านลิแกนด์เพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้าน้อยกว่าการใช้ที่แท้จริง

(2) อุปสงค์ของลิแกนด์ในภาคอุตสาหกรรม

2.1 อุปสงค์ของลิแกนด์ในอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ จากการศึกษาพบว่าตัวแปรที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ในอุตสาหกรรมนี้ คือราคาเปรียบเทียบระหว่างราคากำหนดหน้าเข้าและราคาลิแกนด์ในภาคอุตสาหกรรม (PML) และ Value added ของสาขาก่อสร้างที่เป็น Residential

2.2 อุปสงค์ของลิแกนด์ในอุตสาหกรรมบ่มใบชาสูบ จากการศึกษาพบว่าราคาเชื้อเพลิงไม่ได้เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ของลิแกนด์ในภาคอุตสาหกรรมนี้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบ่มใบชาจำเป็นต้องใช้ลิแกนด์หรือไม้ฟืนในการบ่มไม่ว่าราคาจะเป็นเช่นไร ดังนั้นตัวที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ในภาคนี้ก็คือ ความต้องการใบชาบ่ม หรือจำนวนการผลิตบุหรี่ของโรงงานชาสูบ (QCIG) และปริมาณผลผลิตใบชาเวอร์จิเนียของเกษตรกร (QV) เอง

2.3 อุปสงค์ของลิแกนด์ในอุตสาหกรรมอื่นๆ จากการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่เป็นตัวกำหนดอุตสาหกรรมอื่น ๆ ก็คือ ราคาเปรียบเทียบระหว่างราคากำหนดหน้าเข้ากับราคาลิแกนด์ในประเทศ (PML) และ Value added ของอุตสาหกรรมอื่น ๆ

7.2 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการใช้ลิแกนด์ในภาคอุตสาหกรรมเริ่มใช้ในปี พ.ศ. 2512 ในอุตสาหกรรมบ่มใบชาสูบเนื่องจากเกิดปัญหาขาดแคลนไม้ฟืน และมีการใช้ลิแกนด์ในอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์อย่างจริงจังในปี พ.ศ. 2520 โดยมีสาเหตุมาจากการเกิดวิกฤตการณ์น้ำมันในปี พ.ศ. 2516 การแยกตัวเลขการใช้ลิแกนด์ในอุตสาหกรรมต่างๆค่อนข้างมีปัญหา โดยเฉพาะการแยกตัวเลขการใช้ลิแกนด์ในอุตสาหกรรมอื่นๆทำได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากในกรณีที่ผู้ซื้อเป็นบริษัทในเครือไม่สามารถทราบได้ว่าได้นำไปจำหน่ายให้แก่อุตสาหกรรมใดต่อไป ทำให้ข้อมูลในภาคอุตสาหกรรม

ไม้คีนึก ทำให้จำนวนข้อมูลน้อยไป ดังนั้นหากการศึกษานี้มีผู้สนใจนำไปศึกษาคือ โดยชยธาฐาน
ข้อมูลออกไป และข้อมูลสามารถแยกได้ละเอียดมากขึ้น แบบจำลองนี้ก็จะสามารถแสดง
พฤติกรรมของอุปทานและอุปสงค์ได้ดียิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย